

Вугляр

Роберт Бернс

— О хто ти, дівчино, скажи,
З чийого ти двора?
— Живу я тут, зовуть мене Джейн,
Я любка вугляра.
Живу я тут, зовуть мене Джейн,
Я любка вугляра.

— Поглянь навкруг: поля, ліси,
І замок, і гора,-
Це все моє, а буде твоє,
Як кинеш вугляра.
Це все моє, а буде твоє,
Як кинеш вугляра.

Ти їстимеш і питимеш
Із злота й срібля,
Царицею ти житимеш,
Як кинеш вугляра.
Царицею ти житимеш,
Як кинеш вугляра.

— Та мав би ти, паниченьку,
І в сто раз більш добра,-
Не проміняю за всі скарби
Я свого вугляра.
Не проміняю за всі скарби
Я свого вугляра.

Нехай малий заробок мій,
І хатка як нора,
Та я щаслива сплю вночі
В обіймах вугляра.
Та я щаслива сплю вночі
В обіймах вугляра.

Життя всміхається мені,
І доля не вмира,-

Бо є на світі сонце, й хліб,
І ласка вугляра.
Бо є на світі сонце, й хліб,
І ласка вугляра.